

Vicent Soler: «El que ha passat no té precedents»

Entrevista a l'exconseller d'Hisenda Vicent Soler, recentment apartat com a president del Consell Social de la Universitat de València

Manuel Lillo i Usechi

L'exconseller d'Hisenda Vicent Soler Soler Marco (Rocafort, Horta Nord, 1949) va ser cessat la setmana passada com a president del Consell Social de la Universitat de València per part del conseller actual d'Educació, José Antonio Rovira, del PP. Parlem amb ell sobre aquest fet i sobre l'actualitat política.

-En primer lloc, i per a situar-nos, què és exactament el Consell Social de la Universitat de València, que presidia vostè fins fa uns dies?

-És l'òrgan de participació de la societat a la Universitat de València. Va ser creat als anys vuitanta i totes les universitats públiques d'Espanya el tenen. És un òrgan important, en el sentit que és el lloc de trobada de la societat civil a l'aula: empresaris, sindicats, col·legis professionals i la universitat, que hi participa en un 40% –les entitats de la societat civil ho fan en un 60%.

-A vostè quan li van triar president?

-Bé, els representants empresarials són triats per la CEV (Confederació d'Empresaris de la Comunitat Valenciana), els sindicals per part d'UGT i CCOO... En canvi, el president del Consell Social de la UV és nomenat pel president de la Generalitat, i és una excepció en aquest sentit. Té un mandat de

quatre anys, i tracta de ser un pont entre el món acadèmic i el món de fora de la universitat. Aquest és el paper del president dins d'aquest òrgan. Jo vaig ser triat president al març de l'any passat, ara fa onze mesos.

-I en teoria el seu mandat hauria d'haver acabat dins de tres anys.

-Exactament. Només n'he fet una quarta part.

-Qui hi havia, abans de vostè?

-Maria Emilia Adán, que era la degana del Col·legi de Registradors de la Propietat. Abans d'ella hi havia l'advocat Manolo Broseta, i abans d'ell el notari Carlos Pascual.

-Broseta, una persona a qui molts situen dins l'òrbita del PP i que va ser nomenat per aquest partit com a president del Consell Social de la UV va acabar el mandat quan tocava, ja amb el Botànic en marxa.

-Sí, sí. El que ha passat no té precedents.

-I s'ho esperava?

-Confiava, sincerament, en acabar el mandat, que era de quatre anys. Creia que es mantindria el *fair play*, per dir-ho així.

-Quan va saber que en seria destituït?

-Em va telefonar el conseller d'Educació, el senyor Rovira, el dimarts de la setmana passada, quan el Consell de la Generalitat em va cessar. Em va dir que havien pensat a canviar el perfil del president del Consell Social per un més d'empresarial.

-La conversa va ser cordial?

-Per descomptat. Al remat podien fer-ho i ho van fer. Jo no tenia res a dir i havia d'acceptar la decisió. Governa qui ix de les urnes i qui governa pren decisions. És cert que mai no havia ocorregut, això, però és la seua decisió, tenen la potestat i la capacitat per prendre-la, i s'ha d'acceptar.

-Segons els seus arguments buscaven un perfil «més empresarial» per al càrrec. Els perfils empresarials són habituals per a presidir aquesta mena d'organisme?

-N'hi ha de tot. La meua predecessora era registradora de la propietat, l'anterior era l'assessor d'empreses Manolo Broseta, que té un bufet d'advocats; l'anterior era Carlos Pascual, notari; i el primer president del Consell Social de la UV, Antoni Rico, que ja va faltar, era un economista i director de l'Impiva (Institut de la Petita i Mitjana Indústria de la Generalitat Valenciana), que va ser un ens econòmic i industrial molt important. Una altra de les raons que em van donar és que no volien membres del claustre acadèmic, tot i que jo des de fa anys ja no en soc membre, perquè em vaig jubilar fa anys.

-Ara que acaba aquesta etapa, té alguna activitat o projecte en ment?

-Un professor d'universitat, quan es jubila no deixa mai de treballar com a estudiós o com a investigador. És veritat que no dona classe, que és la principal obligació professional, però per la resta pot continuar fent tota la tasca intel·lectual que puga en la mida que ha acumulat una experiència.

-I vostè continua treballant, en aquest sentit?

-Fa uns dies que vaig ser cessat i no he tingut temps de plantejar-me res. Però continuaré escrivint. De fet, m'han encomanat algunes coses. El ventall de possibilitats d'escriure és tan ampli que m'acaben de demanar que col·labore en un llibre sobre Vicent Andrés Estellés. Un economista escrivint sobre un poeta. Imagine! Tot i que amb Vicent vaig tindre una relació important en una

època delicada, als anys setanta, com a redactor en cap de *Las Provincias*. Per tant, puc escriure pàgines sobre ell amb coneixement.

-Quina relació tenia vostè amb Estellés?

-No sé en quin moment exacte el vaig conèixer. Ell treballava en *Las Provincias*, al costat del despatx de qui encara era subdirectora, María Consuelo Reyna. En aquell moment parlàvem de «la primavera de *Las Provincias*», perquè era un moment de renovació del diari. Hi havia un director molt immobiliària, que era José Ombuena, i hi havia gent amb la carrera recentment acabada amb ganes de canviar-ho tot. Van ser uns anys molts bonics. Estellés era redactor en cap del diari i va ajudar molt a la renovació del diari. Va ser una transformació important. Però com se sap, tot se'n va anar per l'aire el 1978, amb la situació política que es vivia.

-Canviant de tema, vostè va ser conseller d'Hisenda de la Generalitat entre 2015 i 2022. Tal com estan les coses a la política valenciana i a l'espanyola, confia que el problema de l'infrafinançament valencià es resoldrà?

-Crec que és una qüestió molt madura i que ja no hi ha motius per ajornar aquesta situació. El que passa és que el nou finançament ha de tindre forma de llei, i una llei ha de passar pel Congrés dels Diputats. Si no es posen d'acord el PP i el PSOE no hi ha manera, per molt que vulga el Consell. Ara depèn més del PP que del PSOE, que governa a la Generalitat i en moltes més autonomies –no totes miren el tema de la mateixa manera– i també té més diputats al Congrés. Mentre jo vaig ser conseller, totes les discussions que tenia al Consell de Política Fiscal i Financera eren, bàsicament, amb Galícia, governada en aquell moment per Feijóo, concretament amb el conseller Valeriano Martínez, que tenia una visió radicalment contrària a la nostra. A partir d'ací, dins del PP hi havia governs com els de Múrcia o Andalusia que estaven a prop de les nostres tesis. I altres territoris com Castella Lleó o La

Rioja, en canvi, estaven en contra. El tema no va avançar perquè no es volien complicar la vida. Ara, en canvi, tenen aquesta qüestió davant de l'espill, perquè el PP presideix moltes comunitats autònomes. De tota manera he de dir una cosa: s'ha avançat molt en aquest tema els últims anys. Almenys des de la perspectiva valenciana, perquè s'ha reconegut que estem infrafinançats i que les solucions que es donaven no eren per a nosaltres, sinó per al sistema, en la mida que les comunitats autònomes es dediquen a finançar l'estat del benestar, llevat de les pensions i de la Segurat Social, que depenen de l'Estat. Per tant, finançar bé les comunitats autònomes és finançar bé l'estat del benestar. I finançar mal les comunitats autònomes és finançar mal l'estat del benestar. Aleshores, ací n'hi ha dos problemes. Un és de caràcter vertical: s'han de desplaçar més diners del contribuent a l'administració autonòmica per a finançar aquest pilar de l'estat del benestar que cada vegada requereix més recursos, perquè la població s'envelleix i per altres qüestions. I el segon problema és distribuir bé entre les comunitats: si se segueix una lògica clara cal concloure que els serveis de l'estat del benestar són serveis a les persones. I en això hem aconseguit que el Ministeri redactara un primer esquelet del tema perquè dominara el criteri poblacional. És una gran victòria. El tema, per tant, està molt madur. Em sap greu no haver culminat el tema, però n'hem avançat molt.

-Una última qüestió: pel que fa al seu partit, Diana Morant serà la pròxima secretària general del PSPV després d'haver evitat les primàries amb altres dos candidats. El fet que tot s'haja interpretat com una maniobra de Ferraz per a garantir que la candidata preferida de Pedro Sánchez fora escollida sense passar per un procés democràtic intern pensa que fa bé al PSPV?

-Crec que el que va ser important va ser eixe dilluns de què ningú parla, quan els tres candidats van presentar les seues bases. Aleshores es va veure claríssimament que Diana Morant tenia una popularitat immensa en les bases

del PSPV. Ningú ha subratllat això i s'ha parlat de la reunió de Ferraz, que té una importància menor en la mida que es fa al dia següent a aquell dilluns. A banda, a nivell personal, crec que Diana Morant és la millor secretària general possible perquè és qui millor entén el llegat de Ximo Puig. Això és el que toca seguir. Com a militant del partit, em sentiria molt frustrat si s'adoptara una línia jacobina. Per tant, crec que Diana Morant pot continuar amb aquesta trajectòria.

Vicent Soler